

ஓம்

வெகுலேகர்

(கல்வி அனுபந்தம்)

“கற்பவை கற்றுக் கற்றாங் கொழுக”

புத்தகம் .2

சன்காசம்: வெகுதானியவஸ் மாசிமீ கருவ (26-2-39)

இல. 19

சமயக் கல்வி

தற்காலக் கல்வி வாழ்க்கையோடு சம்பந்தப்படாமலிருந்தலினால் அது பிற்காலத்தில் கூடிய பலனைக் கொடுப்பதில்லை. தற்போது ஐரோப்பாவில் அதர்மம் குடிக்கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் அங்கே வழங்கி வந்த கல்வி முறையே. ஒருநாட்டில் வழங்கப்படும் கல்வி அந்நாட்டின் சமயத்தோடு நெருங்கிய சம்பந்தமுடையதாக விருக்கவேண்டும்.

நமது நாட்டின் சமயக் கல்வி நிலை எவ்வாறிருக்கின்றது? நமது நாட்டிலுள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் புத்தர்களும் சைவர்களும் மாவர். புத்த சமயப் பிள்ளைகளும் சைவப்பிள்ளைகளும் தங்கள் தங்கள் கல்வியைப் பெறுகிறார்களா? இலங்கையிற் தற்போது 4,37,255 புத்தசமயப்பிள்ளைகள் கற்கிறார்கள். இத் தொகையினரில் நாலிலொரு பருதியினர் மாத்திரம் புத்த பள்ளிக்கூடங்களிற் கற்கின்றனர். கிறிஸ்த பள்ளிக்கூடங்களில் கிறிஸ்தவரல்லாதவர்கள் தொகை கீழே தரப்படுகின்றது.

உதவி நன்கொடைபெறும் தமிழ் சிங்கள பாடசாலைகளில் முகாமைக்காரருடைய சமயத்துக்குச் சேராத பிறசமயப் பிள்ளைகள் வீதம் கீழே தரப்படுகின்றது.

அமரிக்கன் மிஷன்	94.4 %
பப்ரிஸ்	94.3 "
'சேர்ச் ஒப் சிலோன்'	93.7 "
C. M. S.	70.4 "
சிலோன் ரெயினிங்கொலொனி	97.4 "
F. F. M.	98.5 "
இந்திய இலங்கை மிஷன்	100.00 "
இந்திய கிறிஸ்த மிஷன்	99.7 "
சுதேச கிறிஸ்த மிஷன்	100.0 "
ரக்ஷணியசேனை	81.0 "
பிரிஸ்பிரிற் றியன்	100.00 "
மெதொடிஸ்த்	93.1 "
ரோமன் கத்தோலிக்கர்	60.1 "
புத்தசங்கம்	0.7 "
சைவ. வித். சங்கம்	1.0 "
இராமக்கிருஷ்ண மிஷன்	2.8 "
முஸ்லீம் சங்கம்	5.9 "
மறுபள்ளிக்கூடங்கள்	33.8 "

மேலே காட்டப்பட்ட அட்டவணையிலிருந்து நமது நாட்டின் சமய நிலை எவ்வளவு கீழ்நிலையிலிருக்கின்றதென்பதை நன்கறியலாம். கிறிஸ்த பள்ளிக்கூடங்களிற் கற்கும் மாணவர்களிற் பெரும்பாலார் புத்தரும் சைவருமே. புத்தரும் சைவரும் முன்னேற்றமடையாமைக்குக் காரணம் அவர்கள் சமயக் கல்வியைக் கற்காமல் பிறசமயக் கல்வியைப் பெறுதலே.

(தொடர்ச்சி 149-ம் பக்கம் பார்க்க)

அமரிக்கன் மிஷன்	77.4 %
பப்ரிஸ்	77.8 "
சி. எம். எஸ்	66.1 "
கத்தோலிக்கர்	43.8 "
மெதொடிஸ்த்	85.6 "
முஸ்லீம்	73.7 "
தனிப்பள்ளிக்கூடங்கள்	34.9 "
புத்த பள்ளிக்கூடங்கள்	17.3 "

பாராசை அந்நிறையைப் பற்றறான் பற்றினிற், பூராய மெல்லாம் புகன்றுவா பைக்களியே.

அந்தக் களங்கம்!

“வ . இ”

பெரியோரிடம் உண்டான அற்ப குற்றத்தைப் போன்றிருக்கிறது, சந்திரனிடத்திலே தோன்றுகிற களங்கம். அந்தக் களங்கத்தைச் சிலர் மாண்களங்கமென்கிறார்கள். சிலர் முயற்சிகள் களங்கமென்கிறார்கள். ஆனால் வானசாஸ்திரிகளோ, “அது மாணுமல்ல; மண்ணாக்கட்டியமல்ல; சந்திர லோகத்திலே காணப்படுகிற மேடுகள், பள்ளத்தாக்குகள்” என்கிறார்கள். பாட்டி சொல்லுகிறாள், அது மலையுமில்லேடா, கிலையுமில்லேடா; ஓளவைக்கிழவி நெருப்புச்சட்டி முன் கூடல் காஞ்சிட்டிருக்கா” என்று. இவர்களுக்கு இப்படியெல்லாம் தோன்றுகின்ற தென்றல், புலவர்களுடைய கண்களுக்கோ இன்னும் வேறு விதமாய்த் தோன்றுகின்றது.

ஒரு புலவர் சொல்லுகிறார்: அது சந்திரனிடத்தே காணப்படுகிற ஒரு பெரிய துவாரம் என்று. அதை அவர் எப்படிச் கூறுகிறார் என்று பாருங்கள்.

பிரமன் தமயந்தியைப் படைக்க நினைக்காலும். அவளை அழகாக்கப் படைப்பதற்குச் சிறந்த அனுபவம் வேண்டுமல்லவா? அதற்காக அளவற்ற உடம்புகளைப் படைத்த தன் கைவன்மை போதாதென்று முதலிலே இலக்குமி, இந்திராணி போன்ற அழகிகளைப் படைத்து அப்பியரசித்துக்கொண்டு தமயந்தியைப் படைக்கத் தொடங்கினார்.

எல்லாம் படைத்தாயிற்று; முகம்தான் பாக்கி; உடம்பின் பிரதான பாகமாயிருப்பது மதுவாதலால் மிகத் திறமையுடன் அமைக்க வேண்டியதுமதுதான். அதிலேதான் அவனுடைய திறமையும் வெளிப்படும்.

என்ன வஸ்துவிலை முகத்தை அமைக்கலாமென்று ஆலோசித்த பிரமன், சந்திரனிலே உள்ள அழகின் சாரமனைத்தையும் வாரியர் எடுக்கொண்டானாம். பின் கட்டித் தயிரைக் கைவிட்டார்வது போல, கையிலே சந்திரனில் ஒரு பிடியள்ளி, அழகின் சாரத்துடன் சேர்த்து முகத்தை யமைத்தானாம். அப்படிச் சந்திரனிடத்திலே ஒரு பிடியள்ளியதால் அள்ளியவிடத்தில் ஒரு துவாரம் உண்டாகிவிட்டதாம். அதுதான் நமக்குக் களங்கமாகத் தெரிகிறது. அதனுடாக அப்பால் உள்ள நீலமேகம் தெரிவதால் தான் அது இருளாயிருக்கிறது என்கிறார் புலவர்.

அசட்டுக் குழந்தை

(தந்தை மயங்குதல்)

கசடு பலவங் கண்டேன் — பாப்பா
அசடும் உன்போல் உண்டோ?

மூலையில் ஒதுங்கிய தூசியை அகற்றாமல் வேலைக் காரிதான் பெருக்கிப் போய்விட்டால், கோல விரல்களால் குப்பையைக் கிளறுகின்றாய்.....(க)

பெட்டியில் அடைத்துப் பிடிவை முடாமல் எட்டி அக்காள் மறந்தே போய்விட்டால் சட்டெனப் பாய்ந்து தந்திகள் அறுக்கின்றாய்.....(உ)

புத்தகம் ஒழுங்காய் மேஜையில், அடுக்காமல் வைத்துக் கட்டிலில் அண்ணா போய்விட்டால், அத்தனை பக்கமும் கடித்துக் கிழிக்கின்றாய்.....(ஈ)

எடுத்தப் பழை உறியில், மாட்டாமல் படியில் வீடுத்து அம்மா போய்விட்டால், குடிப்பதும் இல்லை; கொட்டிக் கவிழ்க்கின்றாய்.....(ஈ)

தாழூ அறையில் செருப்பைக் கழற்றாமல் ரேழியில் அவிழ்த்து தந்தைகான் வந்துவிட்டால், ஏழுல கழுக்கையும் நக்கி மகிழ்கின்றாய்.....(ஊ)

பேதையோ? அன்றி வீடிதில் பிறந்தமையால் யாதொரு இழுக்கும் தோன்ற ஒழுங்கொளித்தப் போதனை புகட்டி ஆடும் மேதையோ?.....(க)

— சொக்கன்.

“ஒழுங்கொளி விரிந்த கதிர்ப்பணி வண்ண
னுத்தியத் தாமரை யுறைவோன்
முழுமுகிச் சூழை ஊந்தபே ராமகை
மொண்டு கொண்டிர்பர் தகன்ற
மழைமதர் செங்கட்ட மயங்கி வதனம்
வகுத்தனன் சரத்தினு லெடுத்த
புழைவழித் தோன்றம் விசும்பினு யன்றே
களங்கமென் றின்னமும் புகல்வார்”
என்பது அவர் கூறும் செய்யுள்.

ஓளவையுமல்ல; மாணுமல்ல; முயலுமல்ல; மலையுமல்ல; தமயந்தியின் முகத்தை யமைக்க பிரமன் சந்திரனிடத்தே ஒரு பிடி அள்ளிய துவாரந்தான் என்று சொல்லும் பொழுது நமக்கு புழு கு என்றுதான் தோன்றுகின்றது. ஆனால் சாதாரணமாகச் சொல்லுவதிலும் இவ்வாறு ஒரு தற்குறிப்பேற்றிச் சொல்லும்பொழுது ஒரு நயம் தோன்றுகின்றதல்லவா? “தமயந்தி வதனம்....., நின்னமும் புகல்வார்” என்ற பகுதியை இன்னுமொருமுறை படியுங்கள், அதில் எவ்வளவு கற்பனைத்திறமிருக்கிறது!

இந்த அழகிய செய்யுளை நடைதத்தில் அதி வீரராம பாண்டியரை பாடியிருக்கிறார்.

பேதைப் பருவத்தே பின்தொடர்ந்தென் பக்குவமுன், சோதித்த அண்ணல்வந்து தோய்வாரோ பைக்களியே.

தண்கதிர்

பொதறிவு வினாக்கள்

[தேநீர், வித்வான், S. உமைதாணுபிள்ளை]

(இளவாலை)

1. தண்கதிரே! தண்கதிரே!
தயவுள்ள தண்கதிரே!
மண்ணிலீ மலையிருளை
மாண்புடனே மாற்றிடுவாய்.
2. உன்னிருளை நீக்குதற்கு
உலகதனில் யாருளரோ?
கின்னிருளை நீக்காமல்
நிதமுமீ அலைவதேனோ.
3. ஆம்பலினம் அவர்வதற்கும்;
அழும்சேய்கள் மகிழ்வதற்கும்;
கும்புமனம் விரிவதற்கும்;
குணமுடனே யெழுந்திடுவாய்.
4. பூவினங்கள் பூத்து நல்ல;
புதுமணத்தை வீசுதற்கும்;
தாவியிக்கே வந்திடுவாய்;
தண்கதிரைத் தந்திடுவாய்.
5. தலைநீயீர்ந்து எழுமுந்தன்;
தண்கதிரைக் காண்டலுமே;
அலைகடலும் டன்வரவால்;
அகமகிழ்ந்து எழுந்திடுமே.
6. விழியினையே மூடாது,
விண்ணிலீ வீற்றிருப்பாய்;
வழிநடக்கும் நண்பருக்கும்;
வருத்தமதை நீக்கிடுவாய்.
7. பரந்தமனப் பார்வையதாய்,
பாரினையே பார்த்திடுவாய்;
சீரந்தபால் தன்மையினும்
சிறப்பாக விளக்கிடுவாய்.
8. மழையினுக்கும் வெயிலினுக்கும்,
மனஞ்சிறிதும் மாறியிடாய்;
உழைப்பினுக்கே யுடலெடுத்து
உலகினையே காத்திடுவாய்.
9. ஒப்பில்லா சேய்களுமே,
உன்னையே பிடிப்பதற்கு;
தப்பிதமாய் நின்றிடுவர்;
தரணியினில் புதுமையதாய்.
10. பின்னைத்தமிழ் பேசுதற்கு,
பெருநிதியாய்ப் பொலிந்திடுவாய்
பிள்ளைகளும் கண்டுன்னை;
பெருமகிழ்ச்சி கொண்டிடுமே.

1. தவளை, முதலை முதலியன எங்கே, எவ்வாறு முட்டை யிடுகின்றன?
2. மலையில் ஒரு கல்லை ஏற்றுதல்—அங்கிருந்து இறக்குதல்—பொருத்தமாக இதனை நிரப்புக.
3. நீரற்றத சதேச வீளையாட்டுக்கள் சில கூறுக.
4. சுகாதார சம்பந்தமான மூன்று பழமொழிகள் எழுதுக.
5. இலங்கைத்தீவின் வடிவம் யாது?
6. “முயற்சி உயற்சி தரும்” ஒருக்கம் கிறுப்பங்க தரும்” பிழைகளுண்டேல் திருந்தியெழுதுக.
7. “ஐந்தாம் மூன்றாம் உண்டானால் அறியாப் பெண்ணும் கறிசமைப்பாள்.” இதற்கு எழு. பய. செ. முதலியன கூறுக.
8. பொற்றேர், கார்க்கைம், பப்பத்து கோபாவே சம், இவற்றைச் சொற்களாகப் பிரித்தெழுதுக.
9. தற்போது நம்மையானும் அரசர் யார்? தற்போதைய இலங்கைத் தேசாதிபதி யார்?
10. தாவரங்கள் நன்றாய் வளருவதற்கு அவசியமான சில சாதனங்களெவை?

விகடன் விடும் பகடம்

1. புகையிரதப் பெட்டிக்குள் சுப்பன் அங்குமிங்குமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தான். ஆங்கிருந்த பெரியார் ஒருவர்:—அடே சுப்பா! ஏன் அங்குமிங்குமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கிறாய்? சுப்பன்:-ஐயா, காலை எட்டுமணிக்கு எனக்குக் கலியாணம். புகைவண்டி 8-30 க்குத்தான் சென்னை போய்ச் சேருமாம். வண்டியும் ஓடாநானும் ஓடினால் கெதியாய்ப் போய்ச் சேரலாமே.
2. முறட்டுவாலிலிருந்து ஒரு கூட்டம் சிங்களவர் வந்து, யாழ்ப்பாணத்தில் தச்சு வேலை செய்தனர். இவர்களின் வேலை மிகச் சிறந்ததென்று பட்டினம் முழுவதும் சமாச்சாரம் எட்டினது. இதையறிந்த கிராமவாசி யொருவன்:-“மாமா!” எனக்கு நல்ல ஒரு கட்டில் செய்து கொடுப்பீர்களா? முதலாளி:- என்னப்பா கேக்கிறாய்! நாம்கள் “முறட்டு” வேலை செய்து கொடுப்பம்; இது கட்டில் என்ன வேலை ஒங்களுக்கு வேணும்ப்பா! கிராமவாசி.- “முறட்டு” வேலையா செய்வீர்கள். அப்படியென்றால் நானும் செய்வேன் தானே. எனக்குக் கட்டிலும் வேண்டாம், தொட்டிலும் வேண்டாம்ப்பா:

எப்படியிரை நாடும்உன்போற் பார்பூத்த பைங்கொடிசேர், செம்பயிரை நாடித் திகைத்தேந்நான் பைக்கிளியே.

அன்பு

முன்பு, புத்த மதத்தைச் சேர்ந்த ஒரு ஒரு வைர வியாபாரி ஒருவன் குடும்பத்துடன் செளகரியமாக வாழ்ந்து வந்தான். அவன் வீட்டில் ஒரு புத்த சந்நியாசி வாழ்ந்து வந்தார். வியாபாரியும் அவன் மனைவியும் சந்நியாசியைச் சொந்தத் தந்தைபோலப் பாவித்து அன்புடன் காத்து வந்தார்கள்.

ஒரு நாள் அந்த வீட்டில் ஒரு எதிர்பாராத சம்பவம் நடந்தது. வியாபாரி ஓர் சிறிய வைரக்கல்லைச் செதுக்கிக்கொண்டிருந்த போது கையில் ஆயுதம் பட்டு இரத்தம் பெருக ஆரம்பித்தது. அவன் அதைக் கவனியாமல் அவசரம் அவசரமாகக் காரியத்தைக் கவனித்தான். இந்தச் சமயத்தில் அந்த ஊர் அரசன் வைர வியாபாரியை அழைத்துக் கொண்டு வருமாபடி ஆணை அனுப்பியிருந்தான். அந்த ஆள் வைர வியாபாரியைக் கூப்பிட்ட உடனே பதட்டத்தில் அவன் வைரக்கல்லைக் கீழே வைத்து விட்டு அரண்மனைக்குச் சென்றான்.

சிறிது நேரத்திற்கு முன்னே வியாபாரியின் கையிலிருந்து இரத்தம் கீழே சிந்தியிருந்த தல்லவா? அந்த இரத்தத்தில் இந்த வைரக்கல் விழுந்து சிவப்பாகி இருந்தது.

வைர வியாபாரி ஒரு பட்சியை வளர்த்து வந்தான். அந்தப்பட்சி கூடத்துக்கு வந்தது. இரத்தம் சிந்தியிருந்த இடத்தைப் பார்த்தது. அதற்குக் கீழே கிடந்தது விலை உயர்ந்த வைரம் என்று எப்படித் தெரியும்? அது மாயிசுத் துண்டு என்று நினைத்து அதை “லபக்” கென்று விழுங்கி விட்டது!

இந்தச் சம்பவத்தை எதிரே இருந்த குருநாதர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவர் என்ன செய்ய முடியும்? பட்சியோ வைரத்தைத் தின்றுவிட்டுப் போய்விட்டது. இனிமேல் என்ன செய்வது?

அரண்மனையிலிருந்து வைர வியாபாரி வீட்டுக்கு வந்தான். வைரம் வைத்திருந்த இடத்திற்கு வந்தான்; அதைத் தேடிப்பார்த்தான்; அகப்படவில்லை. அதுதான் பட்சியின் வயிற்றில் இருந்ததே!

வைரத்தைக் காணாத அவன் பதைபதைத்து மனைவியிடம் ஓடினான். “எங்கே வைரம்?” என்று கேட்டான். “எனக்கு எப்படித் தெரி

யும்?” என்று அவள் திடுக்கிட்டுப் பதில் சொன்னாள். “ஐயோ! என் ஆஸ்தியெல்லாம் போய்விட்டதே! நான் என்ன செய்வேன்?” என்று சுத்தறினான்.

மறு நிமிஷம் அவனுக்கு ஒரு சொடிய சந்தேகம் உண்டாயிற்று. குருநாதரிடம் வந்தான். “சுவாமி! வைரத்தை நீங்கள் எடுத்தீர்களா?” என்று கேட்டான். “இல்லை” என்று சொல்லி அவர் தியானத்தில் அமர்ந்தார்.

ஆனால் வியாபாரிக்குச் சந்தேகம் தீர்ந்த பாடில்லை. மறுபடியும் மனைவியிடம் சென்றான். “இந்தா! இந்த ஸ்வாமியார்தான் எடுத்திருக்க வேண்டும். அவன் தானே அந்த இடத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறான். வேறுயார் அங்கே வந்து எடுத்திருப்பார்கள், சொல்லேன். அவன்தான் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு ஒன்றும் தெரியாதது போல் நடக்கிறான். அவனைக் கட்டி வைத்து உதைத்தால் நிஜத்தைச் சொல்லி விடுவான் என்று சொன்னான். ‘ஐய்யோ! உங்களுக்குப் பயித்தியம் பிடித்துவிட்டதா? ஸ்வாமி ஒரு நாளும் எடுத்திருக்கமாட்டார்’ என்று மறுத்தான் அவன்.

ஆனால் வியாபாரி தான் சொன்னதைச் செய்கையில் காட்ட ஆரம்பித்தான். ஸ்வாமியைக் கொண்டு வந்து தூண்டி கட்டி அடிக்க ஆரம்பித்தான். அவன் மனைவி எவ்வளவோ தடுத்தும் அவன் கேட்கவில்லை. ஸ்வாமியார் அப்பொழுதும் உண்டையைச் சொல்லவில்லை.

அடி பொறுக்க முடியாமல் குருநாதரின் உடலிலிருந்து இரத்தம் பெருகிவரத் தொடங்கிற்று. அப்பொழுது அங்கே வந்த பட்சி கீழே வழிந்த இரத்தத்தைச் சாப்பிட ஆரம்பித்தது. இதைப்பார்த்த வியாபாரி அப்பட்சியை உதைத்துத் தள்ளினான். உயிரற்ற பிணமாய் அது அந்தப் பக்கம் போய் விழுந்தது.

அந்தப் பட்சி இறந்து போனதைப் பார்த்தார் குருநாதர். தன்னை மேல்மேலும் அடித்துக் கொண்டிருந்த வியாபாரியைப் பார்த்து, ‘அப்பா நிறுத்து! நிஜத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன், என்றார். “வா அப்படி வழிக்கு” என்றான். ‘இங்கே பார்! இப்போது அந்தப் பட்சி இறந்து விட்டபடியால் நான் நிஜத்தைக்கூறலாம். ஆனால் முன்னாடியே நான் நிஜத்தைக் கூறினால் உயிரோடிருந்த அந்தப்பட்சியின் வயிற்றைக் கிழித்துக் கொன்றிருப்பாய். இப்போது

பொய்க்குண்டு கொண்டு புலம்புவனோ எம்மிறைவர், மெய்க்குண்டு சென்று விளம்பிவா பைக்கிளியே

எந்தப்பாடசாலை அதிஷ்டமுள்ளது?

வெள்ளிக் திண்ணப் பரிசு

4938-க் ஆண்டு கை தொடக்கம் 1939 மாசி முடிய வுள்ள காலவெல்லுக்குள் நடைபெற்றுப் பெறுபேறு கிடைத்த தமிழ் J. S. C., S. S. C. இந் பரீகைகளிலும் இன்னன்ன காலத்தில் இத்தனை பேரில் இத்தனை மாணவர் சித்தியடைந்தார்களென்ற ஒரு அக்தாட்சிப் பத்திரம் தலைமை ஆசிரியர் கைச்சாத்துடன், 'தாத்தா', C/o ஈழகேசரி, கன்னகம் என்ற விலாசத்துக்கு அனுப்பிவைக்கவும். திறமையுள்ள பாடசாலை எனக் கண்டதற்கு வருகிற சித்திரை 22-ம் தேதி நடைபெறும் இளைஞர்சங்க மகாநாட்டில் ஒரு வெள்ளிக்கிண்ணம் பரிசளிக்கப்படும். மேற்படி பத்திரங்கள் 1-4-39 க்கு முன் நமக்கு வந்து சேரவேண்டும்.

—தாத்தா

சமயக் கல்வி

(144-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நமது நாட்டில் தர்மம் மேலோங்கச் செய்வதற்கு மூதலில் மாணவர்களுக்குச் சமயக் கல்வியைப் புகட்டவேண்டும். வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டி சமயமே.

உலகத்தில் சமயக் கல்வி யின்மையால் நாஸ்திக மதம் தலைகாட்டத் தொடங்கியிருக்கின்றது. ரூஷியாவில் கடவுள் வணக்கம் தண்டனைக்குரிய சூற்றமாகும். ஜேர்மனி தேசத்தில் உலோகாயதம் குடிக்கொண்டிருக்கிறது. இங்கிலாந்து முதலிய நாடுகளிலும் அவ்வாறே. தக்க சமயக் கல்வி இருந்திருப்பின் உலகத்தில் இவ்வளவு நெருக்கடியான நிலை ஒருபோதும் ஏற்பட்டிராது.

அது இறந்துவிட்டது. அதன் வயிற்றைக் கிழித்துப்பார். அங்கே இருக்கும் வைரம்" என்றார்.

வியாபாரி திருக்கிட்டு அதன் வயிற்றைக் கிழித்துப் பார்த்தான். சற்று முன்னே அது விழுங்கிய வைரம் பத்திரமாய் வயிற்றில் இருந்தது.

விழுந்தான் குருவின் காலில். தன்னை மன்னித்து விடும்படி கேட்டான். தன்மேல் குருவை காட்டும்படி மன்றாடினான்.

ஆனால், குருநாதர் கண்கள் மூடிக்கொண்டன. தேசத்தில் உண்டான இரத்தப்பெருக்கைத் தாங்கமுடியாமல் அவர் உயிர், நீத்தார்.

—“பாரத மணி”

இங்கே கத்தரிக்க

ஈழகேசரி

இளைஞர் சங்கம்

முதலாண்டு மகாநாடு

இளைஞர் பேச்சுப் போட்டி விண்ணப்பம்

அன்பார்ந்த தாத்தா,

எங்கள் சங்கத்தின் முதலாண்டு மகாநாட்டில் நடைபெறும் பேச்சுப் போட்டியில் கலந்துகொள்ள என்னை யும் ஒருவராகப் பதிவு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இம்மணம்

(கையொப்பம்)

முழுப் பெயர்.....

பெற்றார் பெயர்.....

வயது..... பிறந்த திகதி.....

பாடசாலை.....

விலாசம்.....

வகுப்பு.....

சந்தா எண்.....

பேச்சுப்போட்டி விஷயம்.....

கிகதி.....

தலைமை ஆசிரியர் கையொப்பம்

[இந்தப் பத்திரத்தை நிரப்பி, "தாத்தா", C/o 'ஈழகேசரி' கன்னகம் என்ற விலாசத்துக்கு 1-4-39-க்குப் பிந்தாது அனுப்பி வைக்கவேண்டும். உறையின்மேல் ஒரு பக்கத்தில் பேச்சுப்போட்டி என்று குறிப்பிடவும்.]

பொய்ப்பளி வேண்டேனைப் பொருட்படுத்தி அண்ணலென்பால், மெய்ப்பணியுத்தந்தொருகால் மேவுவனோ பைங்களியே.

குடுமியைப்பிடியடி! குடுமியைப் பிடியடி!!

(நகைச் சுவை)

வாழைப் பழமென்பது ஓர் கடைக்காரனின் பெயர். அவனது மனைவியின் பெயர் பாயாசம். இவர்களிடம் ஓர் நாயும் ஓர் பசுவும்ண்டு. நாயின் பெயர் குடுமி. பசுவின் பெயர் விருந்தாளி.

வீட்டிலிருந்து சிறிது தூரத்தில் வாழைப் பழத்தின் கடையுண்டு. காலிப்போசனம் முடிந்ததும் வாழைப்பழம் கடைக்குச் செல்வார். அங்கு சாமான்களை விற்றுவிட்டு, மத்தியானப் போசனத்தை நாடி வாழைப்பழம் வீட்டிற்கு வருவார். பாயாசம் வீட்டிலிருந்து போசனம் சமைப்பான்.

ஓர்நாள் விருந்தாளி வீட்டில் அவிழ்க்கப்பட்டு மின்றது. விருந்தாளியைக் கட்டிவைக்கும்படி பாயாசத்திடம் வாழைப்பழம் கூறிவிட்டுக் கடைக்குச் சென்றார்.

சந்நியாசி ஒருவர் வாழைப்பழத்தின் கடையை நண்ணினார். அவரின் தும்புக்கட்டு மீசை நன்றாக முறுக்கப்பட்டிருந்தது. சுரைக் குடுகு போன்ற (அவரின்) வயிற்றின் நடுவே சால்வை ஒன்று இறுக்கமாகக் கட்டப்பட்டிருந்தது. சந்நியாசியின் தலைமீது ஐந்து, ஆறு மயிர் சேர்ந்த ஓர் குடுமி காணப்பட்டது. இந்த ஆசாமி ஏதும் உணவு தரும்படி அவ் வியாபாரியை (வாழைப் பழத்தை)க் கேட்டார். வியாபாரி “வீட்டிற்கு பாயாசமிருக்கும் போய்ச் சாப்பிடு” என்று கூறினார். பாவம் சந்நியாசி. பாயாசம் உடம்புக்கு மெத்த நல்லாயிருக்கும் பருகலாம் என்ற எண்ணத்துடன் கடைக்காரனின் வீட்டை அடைந்தார். வியாபாரி (வாழைப்பழம்) கூறியவற்றைச் சந்நியாசி அவரின் (வியாபாரியின்) மனைவிக்குக் கூறினார். “வாழைப்பழமும் வரட்டும்” என்று வியாபாரியின் மனைவி உரைத்தாள். பாயாசமும், வாழைப்பழமும் சாப்பிட்டால் உடம்புக்கு மெத்த நல்லாயிருக்குமெனச் சந்நியாசி தன் மனத்துள் உன்னினார்.

வாழைப்பழத்தின் வரவை எதிர்பார்த்தபடி அங்குவந்த சந்நியாசி இருந்தார். சந்நியாசிக்கு

மேற்படி

வி. ஜி. சுப்பிரஹ்மணியம், மதுரை

ஒருவர் தம்பி சசிதமாய்க் கடைக்குச் சென்று பலவீதமான சாமான்கள் வாங்கிக்கொண்டு வீடு திரும்பினார். வீடு சேர்ந்ததும் வாங்கிய சாமான்களும், அவைகளுடைய விலையும் சரியாயிருக்கிறதா என்று பரிசோதிக்கும்பொருட்டு அவரது மனைவி ‘பில்’ லைப் பார்த்து வந்தாள். அவ்வாறு பார்த்து வரும்பொழுது ‘ஹே’ என்ற ஒரு எழுத்து அவளைத் திகைக்கச் செய்தது. அதன் அர்த்தம் அவளுக்குத் தெரியாது; கணவனும் உட்கடைப் பிணக்கிவிட்டார். ஆகையால், அவள் கணவன் கையில் ‘பில்’ லைக் கொடுத்த “கடைக்குச் சென்று வெல்லம் எண்கிறதற்குக் கீழே ஹே என்று போட்டிருக்கீக. இந்த ‘ஹே’ என்ற வல்து வாங்கியதுண்டாவென்று கேளுங்கள். அந்தச் சாமான் என்னவென்றும் விசாரித்து வாருங்கள்” என்று கட்டினாயிட்டான்.

கணவனும் கடையை அடைந்தார். கடைக்காரன் அவருக்கு ‘ஹே’ யின் பொருளைத் தெரிவித்துவிட்டு, வயிறு குலுங்க நகைத்தான். அவருக்கோ கோபம் ஒரு பக்கம், வெட்கம் ஒரு பக்கம். என்ன செய்வார். பாவம்.

புருஷன் வீட்டைந்ததும் மனைவி ஹே விஷயத்தைப் பற்றிப் பேச்செடுத்தாள். “அது என்ன காமான்?” என்றும் கேட்டாள். அவர் ஆத்திரம் பொங்கும்வெடுவெடுப்புடன் “நான் ஒரு முட்டான், நீ ஒரு மேற்படி” என்று ‘ஹே’ யின் தாக்கியத்தைத் தமது தர்மத்தினைக்குச் சீருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தார். — “ஹதமான்”

வாழைப்பழமென்பது கடைக்காரனின் பெயரென்பது எப்படித் தெரியும?

சிறிது நேரத்துள் வியாபாரி தன் வீட்டை நோக்கி வருவதைச் சந்நியாசி கண்டார். விருந்தாளி பூந்தோட்டத்தை அழிப்பது வாழைப்பழத்தின் கண்ணுக்கெட்டியது. உடனே வாழைப்பழம் தன் மனைவியைக் கூப்பிட்டார். “ஏன் இன்னும் விருந்தாளியைப் பிடித்துக் கட்டவில்லை” யென்று தன் மனைவியை வாழைப்பழம் கேட்டார். உட்காரந்திருந்த சந்நியாசி விருந்தாளியாகிய தன்னைப் பிடித்துக் கட்டப் போகிறார்களாக்குமென நினைத்தார். எழுந்து வெளியே ஓடத் தொடங்கினார். உடனே குடுமி சந்நியாசியைக் குரைத்துக்கொண்டு கலைக்கத் தொடங்கியது. குடுமியைப் பிடியடி! குடுமியைப் பிடியடி!! என வாழைப்பழம் கத்தினார். தனது குடுமியைப் பிடிக்கப் போகிறார்களாக்குமெனச் சந்நியாசி நினைத்தார். ஒரு கரத்தாற் குடுமியைப் பொத்திப்பிடித்தார். முன்னிலும் “ஸ்பீற்றை” கூட்டினார். காற்றுடன் சேர்ந்து பறந்தார் சந்நியாசி. அப்பக்கத்திற் சந்நியாசியைக் காணவே, இல்லை.

சி. அராசரத்தினம்

மன்னுறக்கும் விண்ணுறக்கும் மற்றுளவெ லாமுதற்குள், கண்ணுறங்கேள் எம்மிறைவர் காதுலாற் பைக்கினியே. உடுவில் தெற்குச் சைவவத்தியா சாலை

ஐரோப்பிய போர்முறையும் தமிழ் நாட்டுப் போர்முறையும்

நமது தமிழ் நாட்டு அரசருடைய போர்முறையைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்வாம். இது தொல்காப்பியத்தால் இனிது விளங்கும். இருபெருவேந்தர் பொருவது கருதியக்கால், இருவர், ஒருவர் நாட்டு வாழும் அந்தணர் முதலியோரைத் தன் நாட்டின்கண்ணே யழைத்தற்கும், அதனை அறியாத ஆவைக் கொண்டுபோந்து தாம் காத்தற்குமாக, தம் படைத்தலைவரை அவற்றை ஆண்டு கொணர்கவென ஏவுதலே போர் தொடங்கும் முறையாம். ஆனால் இப்படியாக போர் தொடங்குமுன் “அந்தணர், பெண்கள், பிணியுடையவர், புதல்வரைப் பெறுதலர்கள், ஆகிய இவர்கள் எம்முடைய அம்புகளை கடிவிடுத்தும்; ஆகையால் நீங்கள் எல்லோரும் உம்முடைய இருப்பிடங்களை அடையுங்கள் என்று” பறைசாற்றும்.

ஆவினைப்பிடிக்கும்படி அனுப்பப்படுவார் வெட்சி மாலை நாங்கலின், இது வெட்சி எனப்படும். ஆவினை உடைய அரசன் அதை மீட்க வரும்பொழுது கரந்தை மாலை சூட்டி வருவான். மீட்க வரும் அரசனைக் கண்ட மறு அரசன் வஞ்சிமாலை சூடி மண்ணசையால் பகைமேற் செல்வான். இங்ஙனம் பகைமேற்சேறல் வஞ்சியாம். பகையரசன் காஞ்சிமாலை தரித்து நின்று பொருவான். பகையரசன் தந்து கோட்டையரண்களை நொச்சிமாலை தரித்துக் காப்பான். அக்கோட்டையரணை மண்ணசையாற் சென்றவன், உழிஞைமாலை கொண்டுசென்று முற்றுவான். அங்ஙனம் பகைவனது ஏயிலை வளைத்தல் உழிஞையாம். வந்த வேந்தனை மாற்று வேந்தன் எதிர் சென்று தலைமைதீர்ப்பது தும்பியாம். போர்க்காலத்து மிக்கோர் செருவென்றது வாகையாம்.

இவர்கள் பொருதும்பொழுது தருமமுறைப்படியே பொருவார்கள். தாம் சண்டைசெய்யும் பொழுது ஒத்தபடை ஏடாதோனையும், மயிர்குலைத்தோனையும், புறங்காட்டினோனையும், இன்னும் இப்படிப்பட்டவர்களைக் கொல்லாமல் விடுவார்கள். இப்படியானவர்களைக் கோறல் தமக்கு ஆண்மையன்றன்று நினைத்தே இப்படிச் செய்யவர்கள். அக்காலத்து நமது தமிழ்மக்கள் நால்வகைச் சேனையை முறையாக அணிவகுத்தே போர் செய்தனர். அம்பு, வில், வாள், வேல் முதலியவைகளே அக்காலத்து ஆயுதங்களாகும்.

தற்காலத்துப் போர் முறையைப் பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம். ஒரு சிறிது நியாயம் உண்டாறற் காணும். வலியவனெருவன் மெலியவனெருவனை உடனே தாக்குகின்றான். முற்கூறிய மாலைகள், எதுவும் தேவையில்லை. இவர்களுக்குத் தேவை குண்டுகள். ஆகாயத்தில் கப்பல் ஒன்று தென்படும். என்ன நடக்கிறது. குண்டு நிலத்தில் விழுகின்றது. உடனே பக்கவில்லிநின்றவர்கள் இறக்கின்றனர். குண்டுகள் அவர்களைத் தாக்குகின்றன. நம் பூதமுரசர்கள் கொல்லக்கூடாது என்று, சிலரைத் தவிர்த்து வைத்தார்கள். ஆனால் தற்காலத்து இரக்கமற்ற போர் செய்யும் சாதியார்கள் என்ன செய்கிறார்களென்று சிறிது ஆலோசிப்போம். இவர்கள் குண்டு போடும்பொழுது அக்குண்டு எங்கே விழுந்தாலும் சரி, உதாரணமாக கோவிலிலோ, பாடசாலையிலோ, வீடுகளிலோ, வைத்திய சாலையிலோ அல்லது இவைபோன்ற எதில் விழுந்தாலும் சரி, பெண்கள்மேல் விழுந்தாலும் சரி, தாய் தந்தை பிள்ளைகள் எல்லோரும் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது நடக்கும் குருநடுவில் விழுந்து அனைவரும் இறந்து போனாலுஞ் சரி, அவர்களுடைய எண்ணம் குண்டு போடவேண்டும், சனத்தொகை குறையவேண்டும் என்பதுபோலும். இப்படியாக இவர்கள் கொடுஞ் செயல்களைச் செய்து சனத்தொகையைக் குறைத்து யாருக்கு அரசராகப்போகிறார்களென்பதை அவர்கள் நினைப்பதில்லைப்போலும். இப்படியாகச் செய்கின்ற சாதியாரே தாங்களே பெரும் நாகரீக முடையவர்களென்று வெறுவாயைப் போட்டுச் சப்புகிறார்கள்.

இதிலிருந்து நமது பண்டைத் தமிழ் அரசர்கள் எவ்விதமாகப் போரை நல்ல முறையில் நடாத்தினார்களென்றும், தற்காலத்து நாகரீக மக்கள் செய்யும் அநியாயப் போரை எம்முறையில் நடாத்துகின்றனர் என்பதும் நன்கு புலனாகும்.

ந. இ. இரத்தினம் (200)

J. S. C மாணவன்

மல்லாகம் மத்திய சைவலித்தியாசாலை

சமுதேசரி கல்வி அனுபந்தம்

தனிப்பிரதி விலை சதம்—3

25 பிரதிகள் விலை சதம்—50

தபாற் செலவு வேறு

ஆண்டுச்சந்தா ரூபா 2.

முற்பணமின்றி அனுப்பப்படமாட்டாது

மட்டுப் படாத மயக்கமெல்லாந் தீரஎன்னை, வெட்டமெவளி வீட்டில் அண்ணல் மேவுவனே பைங்களியே.

ஈழகேசரி இளைஞர் சங்கம்

அருமைக் குழந்தைகள்!

இந்த வாரந்தான் பேரன் பேத்திகளின் உற்சாக மிவ்வளவென்று அளவிட்டறிந்தேன்! மகாநாட்டைப் பற்றியே ஒரே ஆனந்தமாயிருக்கிறது. பேச்சுப்போட்டிக்கு, நான் நீ பென்று விண்ணப்பங்கள் இப்பொழுதிருந்தே போட்டிபோட ஆரம்பித்துவிட்டன! பழைய கல்வியனுபந்தங்களையெல்லாம் புரட்டிப் பார்க்கும் வேலையில் தாத்தா ஈடுபட்டிருக்கிறார். இதுவரையில் யார் யார் நல்ல கட்டுரை எழுதி, எழுத்துவன்மையைக் காட்டியிருக்கிறார்களென்றறிய, இப்பொழுது பிரசுரிக்கப்படும் கட்டுரைகளும் இதற்குரியமை யுண்டென்பதை மறந்து விடாதீர்கள். ஆனால் தாத்தாவின் பிரியமுள்ள இரண்டு பேரப்பிள்ளைகள் யார் யாரென்று மகாநாட்டிலன்றுதான் தெரியவரும்! எங்கே பார்க்கலாம்.

சங்கநிதிக்கு 50 சதம் அனுப்பவேண்டுமென்று தெரிவித்திருந்தேனல்லவா? இது மகாநாட்டுச் செலவுக்காக. இந்தத் தொகையை என்ன விதமாக அனுப்பி வைப்பதென்று தெரியாமல் பல பேரன் பேத்திமார்க்குஷ்டப்படுகின்றனரென்று கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. உண்மைதான்; மணியாடர், போஸ்டல் ஆர்டர் மூலம் அனுப்பினால் செலவாகும். ஆகையால் இலக்குவானமுறை யொன்று சொல்லுகிறேன். அடிதன்படி செய்யுங்கள். தபாற்கத்தோரிலே போய் 50 சதத்துக்கு 25 இரண்டு சத முத்திரைகளை வாங்கி ஒரு கடிதத்தில் வைத்து 6 சத முத்திரையொட்டி அனுப்புங்கள். இந்த முத்திரைகளை நாம் பணமாக்கிவிடலாம்! ஒரு சதமாவது அடைக்கப்படி செலவாகாதல்லவா? இன்னும் ஈழகேசரிக்காரியாலயத்துக்குச் கமிட்டியில் வசிப்பவர்கள், காரியாலயத்திலேயே கொண்டு வந்து கொடுத்துவிடலாம். எது கௌகரியமோ அதன்படி செய்யுங்கள்.

இன்னும், இளைஞர் சர்க்கத்திலுள்ளவர்கள் பொறுப்புத்தான் இந்த மகாநாட்டைச் சிறப்புற வைக்கும் கட்டமை. ஆகையால் அங்கத்தவர்கள் எவ்வளவு முயற்சி எடுத்துக்கொள்கின்றனரோ அவ்வளவுக்குப் பெருமையடையலாம். எல்லாம் அவர்கள் ஊக்கத்திலும், சலிப்பில்லா முயற்சியிலும் தங்கியிருக்கிறது. அங்கத்தவர்கள் படிக்கும் அநேக பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு மது மகாநாட்டைப்பற்றிய அறிவித்தல் செய்திருக்கிறோம். ஆகையால் அங்கத்தவர்கள் அவ்வவ்வாசிரியர்களின் உதவியையும் பெறலாம்.

மகாநாட்டுக்கு அழைப்புப்பத்திரம் ஒவ்வொரு அங்கத்தவருக்கும், பாடசாலை ஆசிரியர்மாருக்கும், பெற்றருக்கும் தனித்தனி அனுப்பப்படும். ஆனால் சில அங்கத்தவர்களின் விலாசம் தபாலுக்கு ஏற்றதாயில்லை. ஆகையால் எல்லா அங்கத்தவர்களும் கூடிய சீக்கிரம் தங்களுக்குத் தபால் கிடைக்கக்கூடிய சரியான விலாசத்தைத்

தெரிவிக்கவேண்டும். இது தவறினால் அழைப்புப்பத்திரம் கிடைக்காமற்போனாலும் போய்விடும். பிறகு தாத்தாவைக் குறை கூறக்கூடாது!

“கல்வி மல” ருக்கு விஷயங்கள், போட்டேர் படங்கள், சித்திரங்கள், வேடிக்கைக் கதைகள், விளம்பரங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். அங்கத்தவர்கள் இவைகளைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் அனுப்பி வைப்பார்களென்று எண்ணுகின்றேன்.

— தாத்தா.

காத்தா பதில்

[பதில் வேண்டும் கடிதங்கள் ஒவ்வொரு புதன்கீழமைக்குமுன் காரியாலயத்துக்கு வரவேண்டும்.]

நா. கார்த்திகேசு (172) எங்கே உமது கடிதமொன்றையும் காணவில்லை! உமக்கு ஒரு ரண்பன் தருகிறேன். கடிதங்களெழுதிக்கொள்ளவும் ந. கந்தசாமி, மகாஜன ஆங்கில வித்தியாசாலை, செல்லப்பளை.

ச. வாதாசா (154) இதோ உமக்கொரு ரண்பர். செ. சீவ ரெத்தினம், அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலை, சீவலினை.

வி. தையல்நாயகி (141) உமக்கேற்ற சிறகிதி இதோ இருக்கிறார். இவருக்கு யாழ்ப்பாணத்துப் புதினங்களை அவசியம் எழுதவேண்டும். அ. இரத்திரவதி, “ஆலிவ்வில்லா,” 15, பகத்தலே ரோட், கொள்ளூர்ப்பிட்டி.

த. தவமணி, ச. கதிரவேலு, க. செல்வத்தரை, செ. பாஞ்சோதி, பொ. விவ்வலிங்கம், ந. குகதாசன்—தாத்தா உங்களெல்லாரையும் ஆசீர்வதித்து எமது சங்கத்தில் வரவேற்கிறார். அடிக்கடி கடிதமெழுதிக்கொள்ளவும்.

[விரும்பிய பெயர்களைக் கடிதப் போக்குவரத்துக்கு ரண்பர்களாக்கிவைக்க தாத்தா உதவி செய்வார். தேவையானவர்கள் உடனே தெரிவிக்கவேண்டும், ஒரு கிபந்தையுண்டு. ஆண்கள் ஆண்களுக்கும், பெண்கள் பெண்களுக்குமே கடிதமெழுதலாம். இந்தச் சந்திய நெறியை எங்கள் பேரன் பேத்திகள் கடைப்பிடிப்பார்கள் என்று முற்றும் நம்புகின்றேன்.]

புதிய அங்கத்தவர்கள் (முற்றொடர்)

210. த. தவமணி,	211. ச. கதிரவேலு,
212. க. செல்வத்தரை,	213. செ. பாஞ்சோதி,
214. பொ. விவ்வலிங்கம்,	215. ந. குகதாசன்.

அங்கத்துவத்தைப் புதுப்பித்தவர்

18. R. பத்மவதி.

கல்வி அனுபந்தம்

(சோற்ப பிரதிகளே கைவசம் இருக்கின்றன.)

சென்றவருட ‘ஈழகேசரி கல்வி அனுபந்த’ப் பிரதிகள் முழுவதும் சேர்த்துப் புத்தக ரூபமாக்கக் கட்டப்பெற்றிருக்கின்றது

விலை ரூபா 2-00
தபாற்செலவு கதம் 35

‘ஈழகேசரி’ நிலையம், சின்னாகம்

யாழ்ப்பாணம்-மயிலிட்டிதெற்கு “திருமகன்நிலைய” தகிலிருக்கும் நா. போன்னையா என்பவரால், சின்னாகம் ‘தலையாட்டம்’ யிலுள்ள திருமகன் அச்சயந்திரசாலையில் 1939-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 10 உருவியற்றுகிதமை அச்சிடுவிக்கப்பெற்ற வெளியிடப்பட்டது.